

อาหารสมอง

•วารสารณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

CSR เป็นคำที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในสังคมไทยในรอบ 20 ปีที่ผ่านมา และเข้าใจกันโดยทั่วไปว่าคือการ “ทำบุญ” ของธุรกิจ อย่างไรก็ตามแล้วก็จะพบว่า CSR นั้นมีหลายแนวคิดด้วยกัน

CSR (Corporate Social Responsibility) เป็นที่เริ่มรู้จักกันในโลกตะวันตกตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1960 เมื่อผู้นำทางความคิดของโลกชี้ให้เห็นว่า มิใช่เพียงผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของธุรกิจเท่านั้นที่ถูกผลกระทบจากการประกอบธุรกิจไม่ว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว หากแท้จริงแล้วยังมีผู้อื่นอีกซึ่งเรียกรวมกันว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) เกี่ยวพันอยู่ด้วย ซึ่งได้แก่พนักงาน ผู้ขายวัตถุดิบ ผู้จัดส่งสินค้า ชุมชน สังคม ฯลฯ คนเหล่านี้ล้วนมีชะตากรรมร่วมกับองค์กรอย่างแยกไม่ออก

เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ธุรกิจจึงไม่อาจให้ความสนใจเฉพาะแค่ผู้ถือหุ้นเท่านั้น จำเป็นต้องมองออกไปกว้างกว่าเดิม ดังนั้นการคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงควรเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจ ความจริงที่สำคัญก็คือการอยู่รอดในระยะยาวของธุรกิจต้องพึ่งพิงซึ่งกันและกัน โดยสร้างสภาวะการณ์ win-win ขึ้น

หนังสือเขียนโดย R. Edward Freeman ชื่อ **Strategic Management : A Stakeholder Approach** ในปี 1984 มีอิทธิพลต่อความคิดในเรื่องผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการคำนึงถึงกำไรในระยะยาวจนวลี “doing well by doing good” (อยู่ได้ดีด้วยการทำดี) เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และ **CSR** มีรากมาจากแนวคิดนี้

อย่างไรก็ดี CSR มีพัฒนาการอยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1960 จนถึงปัจจุบัน ถ้าจะสรุปก็ไม่ต่ำกว่า 3 แนวคิดหรือเวอร์ชันดังนี้

1. **CSR เวอร์ชัน 1.0** คือ CSR ที่เรารู้จักกันทั่วไป คือ ความมีเป็นคุณ ความมีจิตอาสา

และจิตสาธารณะของธุรกิจ เรามักเห็นการบริจาคหรือการทำโครงการสาธารณกุศลต่างๆ ของเอกชนซึ่งเป็นพื้นฐานของเวอร์ชันนี้

เวอร์ชัน 1.0 คือ การพยายามทำดีเพื่อหวังผลตอบแทนหรืออาจไม่หวังผลตอบแทนในระยะสั้น หรือทำการกุศลด้วยการตระหนักรู้ถึงการได้รับกำไรในระยะยาว ตลอดจนการอยู่รอดร่วมกันขององค์กรและสังคม

2. **CSR เวอร์ชัน 2.0** คือ ความกลมกลืนระหว่าง CSR ของธุรกิจไปกับกลยุทธ์ธุรกิจขององค์กร เช่น จะบริจาคเงินเป็นร้อยละของกำไร จะบริจาคเท่าไรเท่าไรบ้างเท่าไรบ้างที่ขายได้ให้แก่สาธารณกุศล จะร่วมกันพิทักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยการใช้ผลิตภัณฑ์ขององค์กรที่มุ่งรักษาความเขียวเป็นหลัก ฯลฯ

ในเวอร์ชันนี้ถึงแม้องค์กรจะตั้งใจทำดีเพื่อให้อยู่รอดด้วยกันทุกฝ่าย แต่การทำดีนั้นก็สอดประสานไปกับกลยุทธ์ของธุรกิจ ไม่ว่าจะเปิดเผย

ทุกเวอร์ชันของ CSR ล้วนเกี่ยวกับการให้ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่โลก แต่ประเด็นสำคัญของ CSR นั้น อยู่ที่ความจริงใจขององค์กร

หลายแนวคิดของ CSR

หรืออย่างแนบเนียนก็ตามที ทั้งสองเวอร์ชันถูกวิจารณ์ตลอดมาด้วยวาจาและความคิดของประชาชนว่า CSR คือการสร้างภาพให้ดูสวยหรู (window dressing) การสร้างภาพลักษณ์ หรือสาธารณกุศลเชิงการตลาด ฯลฯ

ซึ่งผู้มีโอกาสเป็นธรรมทั้งหลายคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่า ในหลายกรณีก็มีความจริงอยู่มาก

3. **CSR เวอร์ชัน 3.0** เกิดจากบทความของ Michael Porter (ไม่ใช่ Harry Potter) และ Mark Kramer ชื่อ **The Big Idea : Creating**

Shared Value, Rethinking Capitalism
ตีพิมพ์ในปี 2011

ถึงแม้เวอร์ชันนี้จะยังอยู่ในขอบเขตของ
"doing well by doing" เหมือนสองเวอร์ชัน
แรก แต่ไม่เกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องความรับผิดชอบ
ซึ่งอยู่ในสองเวอร์ชันนี้ หากเกี่ยวกับเรื่องการ
สร้างคุณค่า (creating value)

เวอร์ชัน 3.0 ไม่ถูกจำกัดไว้ด้วยงบประมาณ
เหมือนสองเวอร์ชันแรก หากองค์ประกอบสำคัญ
คือ การสร้างคุณค่าร่วมกัน (Creating Shared
Value หรือ CSV) ขึ้นในองค์กรเพื่อที่จะนำไปขับเคลื่อน
การสร้างสรรค้สิ่งดีงามของสังคมอย่างยั่งยืน

CSV ชนิดนี้อยู่บนความเชื่ออย่างจริงจังว่า
ความก้าวหน้าของสังคมและของธุรกิจเชื่อมถึงกัน
และความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจกับ
ความกินดีอยู่ดีของสังคมนั้นพึ่งพาซึ่งกันและกัน

ในเวอร์ชัน 3.0 CSV ในธุรกิจทั้งหลายจะ
ก่อให้เกิดแรงผลักดันช่วยสร้างความยั่งยืนให้แก่

ธุรกิจในระยะยาวพร้อมไปกับความก้าวหน้าของ
สังคม และถ้าองค์กรสามารถสร้าง CSV หรือ
"คุณค่าภายในร่วม" เช่นนี้ขึ้นในใจของสมาชิก
สังคมด้วยแล้วก็จะยังทำให้สามารถบรรลุเป้าหมาย
ของการอยู่ร่วมกันของธุรกิจและสังคมได้
อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตัวอย่างของ CSV ก็คือความรักศรัทธาใน
การรักษาสิ่งแวดล้อม การชื่นชมความดีงาม การ
สร้างสิ่งที่มีประโยชน์แก่สังคม การประหยัดการ
ใช้ทรัพยากรของโลก การศรัทธาในการให้ ฯลฯ
ธุรกิจที่สร้าง CSV ขึ้นในองค์กรได้สำเร็จจะขับเคลื่อนให้
CSR ขององค์กรนั้นสร้างสรรค์สิ่งที่มี
คุณค่าแก่สังคมอย่างยั่งยืนเพราะเป็นไปได้โดย
อัตโนมัติ

ทุกเวอร์ชันของ CSV ล้วนเกี่ยวกับการให้
ซึ่งเป็นประโยชน์แก่โลก แต่ประเด็นสำคัญของ
CSV นั้นอยู่ที่ความจริงใจขององค์กร

การให้แก่ตนเองนั้นอยู่ที่ขณะที่
ตนเองมีชีวิตอยู่ แต่การให้คนอื่นนั้นจะอยู่ที่
คนตลอดไป